

Voljom vjernika Evangeličke crkve u RH, Sinoda je donijela

USTAV EVANGELIČKE CRKVE U REPUBLICI HRVATSKOJ

PREAMBULA

Ustav Evangeličke crkve u Republici Hrvatskoj (Dalje u tekstu ECRH), temeljni je akt kojim se uređuju, utvrđuju i reguliraju sva pitanja od bitnog interesa za opstojnost i život ECRH, kao i za očuvanje i učenje temeljnih načela iz Svetog pisma i ispovijednih dokumenata vjere Evangeličke crkve.

TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

EC je zajednica evangelika u RH, bez obzira na nacionalnost i dio je jedne svete sveopće apostolske crkve.

ECRH je pozvana od Isusa Krista u službu evanđelja koje je objavljeno u Svetom pismu i posvjedočena je u vremenu ispovjedima naših otaca i majki u vjeri i povjesnim činima ispovijedi kršćanskog jedinstva, staro crkvenim simbolima koji su Apostolska, Nicejska, Atanazijeva vjeroispovijest, Confesio Augustana, Luterovi katekizmi, te potvrđuje pristanak na Leuenberški sporazum. Mi priznajemo da smo u evangeličkom zajedništvu s drugim crkvama koje imaju temelj na zajedničkom razumijevanju Evanđelja.

Pripadnost ECRH temelji se na krštenju prema Kristovom učenju. Član ECRH je svaki kršteni vjernik koji prebiva u jednoj, između organiziranih crkvenih općina i filijala, koji živi po učenju ECRH i koji daje svoj doprinos u duhovnom i materijalnom smislu. Članovi su registrirani na članskoj listi crkvenih općina.

ECRH se zauzima za zajedništvo evangeličkih vjernika u RH i Bosni i Hercegovini, kao i za ekumensko zajedništvo kod nas i u svijetu.

ECRH pripadaju i sve evangeličke crkvene općine u Bosni i Hercegovini.

ECRH, njezine crkvene općine i njezini članovi odgovorni su da se Božja riječ navještava svim ljudima čisto i istinito i da se donose plodovi vjere prema učenju i primjeru Isusa Krista.

ECRH je pravna slijednica organizirane i priznate Evangeličke crkve na ovom tlu: u Kraljevini Hrvatskoj, Slavoniji i Dalmaciji, u Kraljevini SHS, u Kraljevini Jugoslaviji (Njemačke Evangeličke crkvene općine A.v.), u Nezavisnoj državi Hrvatskoj, te Evangeličke crkve u SR Hrvatskoj, SR Bosni i Hercegovini i SAP Vojvodini.

UVODNE ODREDBE

Članak 2.

ECRH i svi njezini članovi imaju zajedničku odgovornost i službu.

Članak 3.

ECRH, crkvene općine, ustanove i udruge, postoje i uređene su prema svojim Statutima, koji moraju biti u skladu sa ovim Ustavom i koji su potvrđeni od Sinode.

Organizirane crkvene općine i filijale su konstitutivne jedinice ECRH.

One su ustanove sa pravom javnosti.

Ustanove i zaklade osnovane su prema crkvenim Statutima.

U državno pravnom poretku dobivaju svoju zakonitost prema mjerilima državnog zakona.

Članak 4.

Član ECRH je onaj evangelički kršćanin koji je član Evangeličke crkvene općine i koji nije član druge religijske zajednice ili sljedbe.

Članak 5.

Članstvo u ECRH prestaje:

- kada je član općine istupio pismenim zahtjevom iz ECRH,
- kada je postao član neke druge zajednice,
- kada član općine ne ispunjava svoje vjerske dužnosti ili djeluje protiv ECRH, o tome odluku donosi crkveni sud.

Članak 6.

ECRH ima slobodu javno ispovijedati svoju vjeru i održavati svoje obrede.

Članak 7.

ECRH sama određuje svoje blagdane, način bogoslužja kao i svoje obrede, svećenike, službenike bilo kojeg stupnja postavlja ECRH sama. Ona ih opoziva prema svojim zakonima i propisima koji nisu važeći retroaktivno.

Članak 8.

Službeni jezik u ECRH je hrvatski jezik. U crkvenim općinama nacionalnih manjina bogoslužja i obredi mogu se vršiti na drugim jezicima.

Članak 9.

Članovi crkvene općine prema mjerilima crkvenih zakona sudjeluju u duhovnoj službi ECRH, kao i u životu ECRH i crkvene općine.

Članovi crkvene općine sudjeluju u dužnostima ECRH i brižno ih izvršavaju.

Članovi ECRH redovito daju doprinose za ECRH i crkvenu općinu i potpomažu crkveni rad svojim dobrovoljnim priložima.

II Dio CRKVENA OPĆINA

OPĆENITO

Članak 10.

Služba naviještanja Radosne vijesti, dijeljenje sakramenata, kršćanski odgoj, služba kršćanske ljubavi ostvaruje se prije svega u crkvenoj općini.

Crkvena općina je odgovorna za ostvarivanje kršćanskog života, a kod toga se drži crkvenih propisa.

Članak 11.

Crkvena općina obuhvaća određena područja u kojima žive evangelički vjernici. Kod toga su mjerodavne povijesne granice crkvene općine.

Bez suglasnosti crkvene općine njezine se granice ne mogu mijenjati, proširivati i smanjivati. Kada crkvena općina prihvati promjenu svojih granica, mora zatražiti privolu Sinode.

Članak 12.

Crkvenoj općini pripadaju njezine filijale crkvene općine, koje je ona osnovala ili koje su se tijekom povijesti njoj priključile. Odnose između crkvene općine i filijale uređuje Sinoda.

Članak 13.

Crkvene općine, isto kao i crkva u Republici Hrvatskoj nazivaju se Evangelička crkva, crkvena općina _____.

Crkvene općine mogu koristiti naziv "Evangelička a.v." prema tradiciji svoje crkvene općine.

Članak 14.

Crkvena općina se treba pobrinuti za potrebne prostorije i opremu za Bogoslužja i poduku. Također se treba brinuti za održavanje tih prostorija.

Crkvena općina za svoje djelovanje treba osigurati potrebna novčana sredstva. Po mogućnosti se treba pobrinuti za plaću izabranog svećenika/ce-župnika/ce i ostalih crkvenih radnika.

Crkvena općina savjesno upravlja svojom pokretnom i nepokretnom imovinom. Postojeću imovinu je dužna očuvati. Njezina imovina se bez suglasnosti ECRH ne može otuđiti, opteretiti ili na drugi nedozvoljeni način sa njom raspolagati (prodati, dati u najam, zakup ili hipoteku i sl.). Crkvena imovina i prihodi smiju se koristiti samo za potrebe crkvene općine i ECRH.

Članak 15.

Crkvena općina, radi obavljanja svoje zadaće, pronalazi među svojim članovima suradnike, te ih osposobljava za rad u crkvenim općinama.

Članak 16.

Pravo na mjesto svećenika-župnika, kao i preuzimanje službe ispražnjenog mjesta, određuje Sinodalno vijeće. Sinodalno vijeće izabire Izbornu komisiju, ako za to bude potrebe. Izborna komisija, koja se treba sastati, određuje uvjete natječaja za prijem svećenika/ce u službu crkve i rangira kandidate po svojem Pravilniku te predlaže crkvenoj općini listu kandidata župnika/ce radi izbora. Crkvene općine biraju svoje župnike/ce–svećenike/ce uz potvrdu Sinode.

Članak 17.

Članom Evangeličke crkvene općine se smatra onaj kršćanin:

- koji je kršten i konfirmiran u Evangeličkoj crkvi ili koji je svojim pristankom pristupio u članstvo crkve,
- koji živi u crkvenoj općini ili u njezinoj filijali,
- koji redovito ispunjava novčane obveze prema crkvenoj općini i to prema odredbama Prezbitarija i crkvene općine,
- koji nije član druge religijske zajednice.

Članak 18.

Kandidat, koji želi postati članom Evangeličke crkve, mora proći vjersku poduku. Nakon godinu dana, na prijedlog župnika, Prezbitarij donosi odluku o prijemu u crkvenu općinu. Vjernik koji je bio član u nekoj drugoj Evangeličkoj crkvenoj općini i koji se doselio na teritorij druge općine, postaje članom iste nakon prijave. Pravo biranja i biti biran ima nakon godinu dana.

PREZBITARIJ

Uređenje

Članak 19.

Svaka crkvena općina ima Prezbitarij, koji je njezin upravni organ. Prezbitarij se sastoji:

- od predsjednika crkvene općine, pomoćnih svećenika-župnika općine, đakona ili njihovih zamjenika u svećeničkoj službi, svećenika
- ostali birani članovi Prezbitarija moraju biti laici.

Dugogodišnji zaslužni članovi Prezbitarija mogu nakon prestanka članstva biti u vijeću imenovani za počasne članove Prezbitarija. Prezbitarij ih poziva na sjednice, gdje imaju samo savjetodavnu ulogu.

Članak 20.

Broj biranih prezbitera u crkvenim općinama iznosi od 4 do 10 prezbitera.

U općinama do 50 članova 4 prezbitera.

U općinama do 100 članova 6 prezbitera.

U općinama do 200 članova 8 prezbitera.

U općinama preko tog broja 10 prezbitera.

Članak 21.

Prezbiter može biti samo onaj koji je član crkvene općine najmanje godinu dana, koji je upućen i ima iskustvo u crkvenom životu.

Nema obiteljskih odnosa do trećeg koljena koji mogu biti u Prezbiteriju.

Članak 22.

Prezbiteri se biraju na godišnjoj skupštini crkvene općine istovremeno i neposredno.

Članak 23.

Pravo glasanja na godišnjoj skupštini ima svaki član crkvene općine od dana konfirmacije. Biran može biti član crkvene općine sa 18 godina starosti pa dalje.

Članak 24.

Pravo glasovanja nema i ne može biti biran:

-onaj koji je pod starateljstvom ili koji je radi duševnih smetnji pod skrbništvom,

-koji je prema zaključcima Prezbiterija izgubio pravo glasovanja i pravo biti biran zbog neizvršavanja crkvenih dužnosti ili je neprijateljski djelovao protiv crkve i crkvene općine ili živi nečasnim životom.

Postoji pravo da se žali Sinodi ako se izgubi pravo glasa.

Članak 25.

Prezbiter preuzima svoju dužnost sa uvođenjem u službu, u roku od 15 dana.

Članak 26.

Mandat prezbitera traje šest godina i počasni je. Svake tri godine polovina se izdvoji iz Prezbiterija, te se polovina prezbitera nanovo bira.

Prezbiteri kojima je prestala služba u Prezbiteriju, mogu se ponovno birati za prezbitere nakon jednog mandata. Nakon drugog mandata mora proći tri godine da se opet može biti izabran.

Stari Prezbiterij prestaje sa radom, kada novi bude uveden u službu.

Članak 27.

Skupština crkvene općine izabire novog prezbitera koji se postavlja na mjesto bivšeg prezbitera i novi prezbiter je na tom položaju sve do isteka mandata bivšeg prezbitera.

Članak 28.

Skupština crkvene općine može prezbiteru oduzeti njegov mandat, kada ustanovi da prezbiter više ne ispunjava propisane uvjete za prezbitera, ili ako svoju službu prezbitera zanemaruje ili nije u stanju obavljati svoje dužnosti.

Poslovni red

Članak 29.

Prezbiterijem predsjedava predsjednik crkvene općine.

Ako je jedan svećenik odgovoran za više crkvenih općina ili filijala, član je prezbiterija u svakoj toj općini ili filijali.

Pomoćni svećenici koji su ovlaštteni za upravljanje općinom su članovi Prezbiterija s pravom glasa.

U crkvenim općinama gdje postoji župnik, ne-ordinirani crkveni radnici (vikari, đakoni) prisustvuju sjednicama samo sa pravom savjetovanja.

Službenici crkvene općine mogu biti pozvani na sjednicu prezbitera kada se raspravlja o stvarima iz njihovog djelokruga rada. Oni mogu samo savjetovati, a nemaju pravo glasa.

Bez sudjelovanja župnika crkvene općine, ili u njegovoj odsutnosti iz mjesta boravka, može Prezbiterij djelovati, ako hitnost slučaja traži trenutačno rješenje. U slučaju kada se govori o doktrini crkve, odluka mora biti potvrđena od pastora i Sinodalnog vijeća i tek tada ta odluka postaje validna.

Članak 30.

Prezbiterij na svojim redovitim sjednicama sastaje se najmanje 4 puta godišnje, a saziva se najmanje tri dana prije, a u slučaju hitnosti može prije tog roka.

Sjednice su javne, ali u iznimnim slučajevima mogu biti i zatvorene. U iznimnim slučajevima Prezbiterij može dopustiti prisustvovanje i drugima bez prava glasa. Sjednice započinju i završavaju molitvom.

Svaki član Prezbiterija obavezan je na šutnju o poslovima koji su na sjednici raspravljani kao povjerljivi. Na sjednicu Prezbiterija mogu biti pozvane i stručne osobe. Kada Prezbiterij donosi zaključak, pozvane stručne osobe kod toga više ne sudjeluju.

Prezbiterij može donijeti zaključak kada je prisutna natpolovična većina prezbitera. Ako to nije slučaj saziva se nova sjednica s istim dnevnim redom. U tom slučaju prisutni imaju pravo donositi odluku.

Odluke se prihvaćaju većinom glasova. Kada su glasovi izjednačeni odlučuje glas predsjedavajućeg.

Članak 31.

O rezultatima rasprave Prezbiterija sastavlja se zapisnik, on se pročita i potpisuje od predsjedavajućeg i dvoje ovjervitelja.

Izvodi iz zapisnika koje ovjeri predsjedavajući mogu biti objavljeni za javnost.

Izvršenje zaključaka Prezbiterija nadzire predsjedavajući.

Članak 32.

Prezbiterij, uz obavijest Sinodalnom vijeću, može koristiti sakralne objekte za druge namjene (crkve, molitveni domovi, kapelice) kao koncerte (duhovnog i klasičnog sadržaja), religiozne filmove i slične sadržaje.

Nadležnost

Članak 33.

Članovi Prezbitarija zajedničkom odgovornošću i zajedno sa župnikom vode crkvenu općinu. Oni svojim sudjelovanjem u crkvenom životu i radu na zadaćama crkvene općine, svojim načinom života trebaju biti članovima crkvene općine za primjer, te ih voditi živoj i djelotvornoj suradnji i pripremati ih za nove zadaće.

Članak 34.

Prezbitarij treba:

- a) omogućavati da se u crkvenoj općini naviješta Riječ i dijele Sakramenti,
- b) voditi brigu o kršćanskom odgoju i poduci mladih,
- c) zauzimati se za stare, bolesne, siromašne i za one kojima je potrebna zaštita i pomoć; promicati socijalne službe i djela na području crkvene općine,
- d) nastojati da se nedjelje i blagdani svetkuju i da se bogoslužni red poštuje,
- e) voditi popis članova crkvene općine s pravom glasa,
- f) sazivati godišnju skupštinu,
- g) upravljati imovinom crkvene općine,
- h) brinuti se za održavanje crkvenih zgrada,
- i) određivati obvezna davanja za crkvu,
- j) odlučivati o troškovniku crkvene općine i primati godišnje obračune,
- k) zapošljavati općinske službenike i druge radnike u okviru svojih mogućnosti, te ih nadzirati u službi,
- l) pripremati i izvršavati poziv svećenika-župnika.

Pristanak Prezbitarija je potreban, kada se uobičajeno vrijeme Bogoslužja za duže vrijeme želi promijeniti.

POSEBNE SLUŽBE

Članak 35.

U crkvenoj općini postoje i posebne službe u kojima mogu raditi članovi crkvene općine (npr. lektor, kateheta, đakon, vođa diakonije, omladinski voditelj, odgovorna osoba za žensko društvo, crkvenjak i dr.). S njima se može stvoriti radna grupa u službi crkvene općine koju nadzire i savjetuje svećenik-župnik.

Radna grupa ima zadaću, da u mnoštvu službi, promiče jedinstvo i život crkvene općine te o svom radu izvješta Prezbitarij.

SKUPŠTINA CRKVE NE OPĆINE

Članak 36.

Crkvenom općinom upravlja skupština crkvene općine, koju sačinjavaju svi članovi crkvene općine sa pravom glasa. Skupština crkvene općine raspravlja o izvješću Predsjedništva i ostalih djelatnika crkvene općine, prihvaća godišnji obračun i proračun, bira Prezbiterij, prihvaća program rada i brine se o izvršavanju prihvaćenih odluka i zaključaka. Skupštinu crkvene općine saziva Prezbiterij najmanje jedanput godišnje. Po ukazanoj potrebi skupština se može sazivati i više puta. Poziv za sjednicu dostavlja se najmanje 7-14 dana prije održavanja sjednice.

Skupština crkvene općine obavlja slijedeće poslove:

- a) brine se o crkvenom čudorednom životu,
- b) odlučuje o organizacijskim i gospodarskim poslovima crkvene općine, razmatra financijski izvještaj i godišnji plan,
- c) prihvaća ili odbija programe tekućih poslova,
- d) bira i razrješava predstavnike i delegate u Sinodu,
- e) bira prezbitere i svećenike-župnike.

Skupština se mora sastati kada to pisano zatraži trostruko veći broj članova crkvene općine od broja Prezbitera ili ako to zatraži Biskup.

Skupština može donijeti zaključke natpolovičnom većinom prisutnih članova, a kada se radi o raspolaganju i otuđenju crkvene imovine, mora odluku donijeti 2/3 prisutnih članova uz suglasnost ECRH.

SVEĆENIČKA SLUŽBA

Namještenje

Članak 37.

Izobrazba svećenika traži završen studij teologije na Evangeličkom teološkom fakultetu "Matija Vlačić Ilirik" ili na drugim teološkim fakultetima u R. Hrvatskoj ili u inozemstvu.

Sinoda može prihvatiti pravo za svećenika-župnika svakom onom kandidatu koji dolazi iz zajednice koja je potpisnik Leuenberškog sporazuma.

Svećenici koji su diplomirali na teološkom fakultetu u drugim zemljama moraju polagati ispit iz povijesti Evangeličke crkve u Republici Hrvatskoj, kateheze, liturgije i poznavanja (Ustava) Evangeličke crkve u Republici Hrvatskoj.

Članak 38.

Svećenici koji ispunjavaju uvjete za namještenje, imaju pravo natjecanja na raspisano upražnjeno mjesto župnika. Kao uvjet moraju imati dvogodišnji vikarijat.

Preduvjet za namještenje svećenika je rukopolaganje i državljanstvo Republike Hrvatske.

U nedostatku domaćih svećenika po potrebi može biti namješten i strani državljanin čija Crkva ili misijska organizacija mora sklopiti sa Evangeličkom crkvom u RH Ugovor o suradnji, kojim se reguliraju prava i obveze. Crkva preuzima obvezu zdravstvenog osiguranja.

Sa rukopologanjem svećenik prima ovlaštenje za javno navještanje Božje riječi, upravljanje Sakramentima, pravo na službeno djelovanje u Evangeličkoj crkvi u Republici Hrvatskoj, pravo upotrebljavanja svog službenog naziva i nošenje službenog svećeničkog odijela.

Članak 39.

Svećenik koji je izabran, postavljen je na 6 godina i može biti ponovno biran. Biskup ga potvrđuje i uvodi u službu na Bogoslužju.

Misionari mogu djelovati u ECRH u skladu sa Ugovorom sklopljenim između Misije i ECRH, s mogućnošću napredovanja u službi, te mogu obavljati sve službe, osim predstavljanja ECRH pred državnim organima (samo državljani RH).

Članak 40.

Svećenici ECRH sačinjavaju svećenički kolegij koji ima savjetodavnu ulogu.

Članak 41.

Biskup može biti župnik u jednoj crkvenoj općini uz pomoć službe vikara.

Služba svećenika – župnika

Članak 42.

Župnik-svećenik je u svojoj službi vezan za svoju ordinacijsku prisegu te treba javno naviještati Riječi Evanđelja Isusa Krista, upravljati Sakramentima, podučavati i vršiti dušobrižništvo.

Članak 43.

Propovijedanje i upravljanje Sakramentima ostaje pridržano rukopoloženom svećeniku-župniku. Javno naviještanje Evanđelja potpomaže se službom lektora. Dijeljenje Sakramenata mogu vršiti samo svećenici ali u podjeli Sakramenata mogu pomagati aktivni članovi crkvenog odbora ili uz ovlaštenje biskupa, svaki kršćanin u izuzetnim situacijama (rat, viša sila i sl.). U situacijama hitne potrebe načelno svaki službenik je pozvan da služi i predstavlja Evanđelje u svakom neophodnom obliku.

Članak 44.

Župnik-svećenik je odgovoran za pravilno upravljanje zajednicom. On vodi crkvene knjige, dnevnik crkvene općine i izdaje potvrde u ime Prezbiterija.

Članak 45.

Obvezan Božjom Riječi, župnik-svećenik je u okvirima crkvenog Ustava u svojoj službi riječi i dušobrižništva samostalan.

Članak 46.

Između župnika-svećenika i pojedinog člana crkve, kod ispovijedi postoji obveza čuvanja ispovjedne tajne, koja ne prestaje ni onda kada službovanje župnika-svećenika prestaje, u skladu sa crkvenim zakonom.

Članak 47.

Župnik-svećenik sa Evangeličkom crkvom u RH temeljem Ugovora o radu zasniva radni odnos, a njegovo radno mjesto je crkvena općina koja ga je izabrala u suglasnosti s crkvom.

Članak 48.

Svećenik-župnik ima određene privilegije. Svećenik-župnik crkvene općine ima pravo na crkveni stan, troškove oko stanovanja i osobni dohodak do mirovine, a s danom nastupanja u mirovinu dužan je napustiti crkveni stan. U slučaju smrti župnika/ce-svećenika/ce njegova obitelj može koristiti crkveni stan još 6 mjeseci. Svaki onaj koji ne potpiše Ugovor o radu ne smatra se zaposlenikom ECRH i nema pravo niti na crkveni stan, niti na bilo kakva primanja ili davanja iz fonda ECRH (plaća, pomoći, stan ili druga davanja). Nepotpisivanjem Ugovora o radu župnik/ca gubi daljnje pravo na rad u ECRH i mandat župnika/ce stavlja na raspolaganje, o kojem će dalje odlučiti Sinodalno vijeće ili Sinoda.

Članak 49

U hitnim slučajevima župnik-svećenik je obvezan u najkraćem roku izvršiti svoju dušobrižničku dužnost članovima crkve.

Članak 50.

U crkvenoj općini može crkveni obred služiti svećenik-župnik druge crkvene općine u dogovoru sa domaćim župnikom/com-svećenikom/com, uz obavijest Prezbiteriju.

Članak 51.

Župnik-svećenik u crkvenoj općini je jedini nadležan za članove svoje crkvene općine. Za izvršenje obreda članovi općine mogu se obratiti drugom svećeniku-župniku. Taj treba imati suglasnost domaćeg svećenika-župnika i Prezbiterija, ako za to ne postoje zapreke.

PREDSTAVLJANJE I UPRAVLJANJE EVANGELIČKOM CRKVOM U RH

Članak 52.

Sinoda, Sinodalno vijeće, predsjednik Sinode i biskup su zajedno odgovorni za život i službu ECRH. Sinoda odlučuje o svim pitanjima crkve. Njoj su odgovorni svi organi za svoj rad.

Članak 53.

ECRH radi u jedinstvu koje dolazi do izražaja u zajedničkom predstavljanju, vodstvu i Ustavu.

SINODA (Opći sabor)

Članak 54.

Sinoda je pozvana da život i djelovanje u bratskom dogovoru prikazuje i unapređuje i da se zakonima i propisima to osigurava i razvija.

Članak 55.

Formalni delegati CO zajednički čine Sinodu po slijedećem kriteriju:

Broj članova crkvene općine:

- do 50 članova 1 delegat
- od 50 do 100 članova 2 delegata
- od 100 do 250 članova 3 delegat
- od 251 do 500 članova 4 delegata
- od 501 do 750 članova 5 delegata
- od 751 dalje 6 delegata.
- U broj delegata je uključen i svećenik-župnik.

Članak 56.

Članovi Sinode su svi svećenici-župnici u službi ECRH.

Članak 57.

Sinoda se bira na 6 godina.

Članak 58.

Novi članovi Sinode daju prisegu.

Članak 59.

Sinoda iz svoje sredine bira predsjedništvo koje rukovodi zasjedanjem Sinode i sastoji se od predsjednika i dva dopredsjednika, od kojih je jedan svećenik i jedan laik i imaju svoje zamjenike.

Biskup nije član predsjedništva Sinode. Predsjedništvo Sinode zaduženo je:

- a) provjeriti izbor delegata,
- b) sastaviti dnevni red i u dogovoru sa Sinodalnim vijećem pripremiti Sinodu,
- c) pripremiti materijal za raspravu i od Sinode prihvaćene zakone pripremiti za objavljivanje,
- d) voditi tekuće poslovanje Sinode između sjednica.

Nakon novog izbora Sinode dotadašnje predsjedništvo ostaje do konstituiranja nove Sinode. Izbor za predsjednika Sinode vodi biskup.

Članak 60.

Predsjednik Sinode ima slijedeću zadaću:

- 1. Sazvati Sinodu u dogovoru sa Sinodalnim vijećem,
- 2. Otvarati sjednice Sinode,
- 3. Voditi rasprave i brinuti se za red na sjednici,
- 4. Sinodu u javnosti zastupati.

Članak 61.

Sinoda se sastaje najmanje jedanput godišnje.

Na zahtjev Sinodalnog vijeća ili jedne trećine članova Sinode, Sinoda se mora sazvati.

Članak 62.

Sinoda može donositi zaključke i odluke ako je prisutno najmanje dvije trećine članova Sinode.

Odlučuje se većinom glasova članova Sinode. Isti broj glasova znači da je zahtjev odbijen.

Temeljni zakoni, kao i zakon o izboru biskupa, mogu se mijenjati samo dvotrećinskom većinom glasova svih članova Sinode.

Crkveni zakoni koji se odnose na uvođenje agende, liturgije, katekizma i pjesmarice ili na promjenu zakona, potrebna je dvotrećinska većina svih članova Sinode.

Članak 63.

Sinoda donosi Poslovnik o svom radu.

Članak 64.

Biskup i Sinodalno vijeće podnose Sinodi izvještaj o crkvenom životu i financijskom poslovanju crkve.

Članak 65.

Kada biskup smatra da je odluka Sinode u suprotnosti sa Evandeljem i učenjem Evangeličke crkve, tada Sinoda treba o donesenoj odluci ponovno raspravljati.

Članak 66.

Sinoda prema prijedlogu Sinodalnog vijeća donosi proračun ECRH i odlučuje o visini doprinosa ECRH.

BISKUP

Članak 67.

Biskup je zajedno sa pomoćnim biskupom vodeći duhovnik ECRH.

Biskup bdije:

- da se Evanđelje prema mjerilima reformacijskih ispovijesti jasno i čisto propovijeda i bdije da se Sakramentima pravilno upravlja.
- da se jedinstvo crkve očuva.
- da se zakoni, propisi i odredbe crkve poštuju.
- da crkva svoju zadaću u javnosti ispunjava.

Članak 68.

Biskup, pomoćni biskup i predsjednik Sinode zastupaju ECRH u crkvenom i javnom životu.

Članak 69.

Biskupi imaju pravo održavanja bogoslužja u svim crkvenim općinama Evangeličke crkve u Republici Hrvatskoj.

Biskupi mogu odrediti objave koje se moraju na Bogoslužju pročitati.
Biskupi posjećuju svećenike i crkvene općine, savjetuju ih i opominju.

Članak 70.

Biskup zajedno sa pomoćnim biskupom i predsjednikom Sinode predsjedava Sinodalnim vijećem i vodi glavni ured ECRH.
Daje počasne titule prema mjerilima crkvenog zakona.
Daje pomilovanja.

U službenim dopisima ili u pravnim poslovima ECRH, potreban je potpis biskupa i pomoćnog biskupa i ovjera službenim pečatom ECRH.

Članak 71.

Biskupa i pomoćnog biskupa bira Sinoda na 6 godina. Mogu biti ponovno izabrani za još jedan mandat. Kandidati za biskupa moraju biti rukopoloženi u crkvi, moraju imati najmanje 5 godina rada u crkvi, a po prestanku službe trebaju se vratiti u svoje crkvene općine.

Članak 72.

Biskupa i pomoćnog biskupa se uvodi u službu na svečanom Bogoslužju uz asistenciju 3 biskupa iz Luteransko Evangeličke crkve.

Biskupa može opozvati iz službe Sinoda, po savjetu svećeničkog kolegija, ako bi njegov daljnji rad škodio biskupskoj časti ili ne bi bio u stanju ispunjavati svoje biskupske dužnosti. Prije donošenja odluke treba s biskupom bratski razgovarati i pokušati naći rješenje u kršćanskom duhu. Odluku o opozivanju donosi Sinoda.

Članak 73.

Sve ovlasti biskup obavlja u suradnji sa pomoćnim biskupom, predsjednikom Sinode i Sinodalnim vijećem.

PREDSJEDNIK SINODE

Članak 74.

Predsjednik Sinode bira se iz redova laika, a mandat mu traje 6 godina. Predsjednik Sinode je prvi svjetovni nositelj službe u Evangeličkoj crkvi u Republici Hrvatskoj. Njegova služba je počasna. Zajedno s biskupom i pomoćnim biskupom sudjeluje u vršenju njihovih zakonskih dužnosti, u čuvanju zakona, imovine, ugleda crkve u zajednicama, kao i kod svjetovnih vlasti. Predsjednik po mogućnosti sudjeluje kod biskupova posjećivanja općina.

U odsutnosti predsjednika Sinode zamjenjuje ga dopredsjednik, koji se bira na istoj Sinodi.

PREDSJEDNIŠTVO EVANGELIČKE CRKVE U RH

Sinodalno vijeće

Članak 75.

Sinodalno vijeće u ECRH je pozvano osigurati jedinstvo u djelovanju crkvenog vodstva. Članovi Sinodalnog vijeća po službenoj dužnosti su biskup, pomoćni biskup, predsjednik Sinode, jedan laik, najmanje tri člana Sinode-laika i dva svećenika ili vikara. Kada se konstituira Sinoda, prestaje članstvo u Sinodalnom vijeću prijašnjih delegata.

Članak 76.

Sinodalnim vijećem predsjedava predsjednik Sinode.

Članak 77.

Sinodalno vijeće se sastaje po potrebi, a najmanje 4 puta godišnje. Sinodalno vijeće može donijeti zaključke kada je prisutno najmanje dvije trećine članova.

Članak 78.

Sinodalno vijeće:

- a) Provodi odluke Sinode,
- b) donosi pravne odluke, koje imaju privremeni karakter u slučaju koje ne dozvoljava odlaganje, kada je prekratko vrijeme za sazivanje Sinode. Osnovne odredbe Ustava se ne mogu mijenjati,

- c) predlaže osnivanje novih radnih mjesta ili njihovo ukidanje u biskupskom uredu,
- d) odlučuje o spornim pitanjima prema ovom Ustavu i zakonima. Kada je u pitanju Sinodalno vijeće, o tome odluku donosi Sinoda,
- e) može staviti prijedlog Svećeničkom zboru za izbor predsjedavajućeg,
- f) predlaže uređenje unutarnjeg ustrojstva ECRH, osnivanju, mijenjaju i ukidanju Seniorata i Župa (crkvenih općina), te drugih pravnih osoba a Sinoda to odlučuje.

BISKUPSKI URED

Članak 79.

Glavni ured ECRH je u Zagrebu.

CRKVENI SUD

Članak 80.

ECRH ima svoj crkveni sud.

Članovi suda su neovisni u donošenju odluka i samo su vezani za zakon i pravdu. Oni o tome daju prisegu na Sinodi.

Članovi suda ne mogu biti članovi Sinodalnog vijeća.

Članak 81.

Članove suda na tajnom glasanju bira Sinoda, prvi put u mandatu od tri godine, a drugi put u mandatu od šest godina.

Članak 82.

Sud se sastoji od predsjednika i četiri prisjednika.

Dva prisjednika moraju biti svećenici sa završenim teološkim fakultetom i dva laika. Kod nekih članova suda potrebno je pravno znanje.

Članak 83.

Crkveni sud donosi Poslovník o svom radu.

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 84.

Ovaj Ustav ECRH stupa na snagu danom donošenja na Sinodi. Danom stupanja na snagu ovog Ustava, prestaju vrijediti svi prijašnji Ustavi i Statuti.

Članak 85.

Ovaj Ustav je osnovni akt ECRH.

Članak 86.

Generalni vikari, koji su izabrani na prvom sastanku Sinode, imaju mandat da u roku od dvije godine predstavljaju i zastupaju Crkvu s pomoću članova Sinodalnog vijeća koje je izabrano na drugom sastanku Sinode.

Članak 87

Crkvene općine moraju imati svoje Statute, koji će biti u skladu sa ovim Ustavom i iste dostaviti na uvid Sinodalnom vijeću.

Članak 88.

Za provođenje pojedinih djelatnosti Evangelička crkva može donijeti određene provedbene akte kao: pravilnike, poslovnike i druge akte od interesa za ECRH.

Članak 89.

Izmjene i dopune ovog Ustava mogu se izvršiti na redovnoj ili izvanrednoj sjednici Sinode.

Zahtjev može podnijeti jedna ili više crkvenih općina Sinodalnom vijeću.

U Daruvaru, 24. svibnja, 2005. _____